

በስመ እግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ፥ ቅዱስ፥ አሐዱ አምላክ፤
በስማ ለእምነ ወለንግሥትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ፤
በኃይለ መስቀሉ፥ ለመድኃኒነ፥ ወለካህንነ፥ ወለንጉሥነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

“ጾመ ኢትዮጵያ”

**በድል አድራጊው አንበሳ፡ በኢትዮጵያዊው ኢየሱስ ክርስቶስ እና
እጆቿን ወደርሱ ወደልጁ በዘረጋቸው፡**

በኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም፡

ኢትዮጵያዊው ትውልድ፡ ለጥቂት ጊዜ የተፈታው፡ ዲያብሎስ፡

በጳጊጆቱ (ዕሥራ ምዕት ወክልኤቱ፥ ፪ሺ፪ቱ) ዓመተ ምሕረት

የሚያስከትልበትን የፈተናና የችግር ማዕበል ለማስወገድ

ስለሚችልበት መፍትሔ የሚያመለክተውን የዘንድሮውን መልእክት፡

የሚሰማ ጆሮ ያለው፡ ይስማ!

ይድረስ፡-

በኢትዮጵያ ላላችሁትና በመላው ዓለም ለተበተናችሁት፥ በተለያዩ የኑሮ ኹኔታና የሥራ መስክ ለምትገኙ፥ በልዩ ልዩ ተግባርና ሙያም ለምታገለግሉ፥ በአጠቃላይ፡ እንደኢትዮጵያ ሥርዓተ መንግሥት፡ የቤተ ሕዝቡ፥ የቤተ ክህነቱና የቤተ ምልክናው አባሎች ለኾናችሁት፡ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት! ለወንዶቹም፥ ለሴቶቹም! ለአዛውንቱም፥ ለወጣቱም! በየግላችሁም! ለኹላችሁም!

የቅዱሱ ኪዳን ፈጣሪያችንና አምላካችን በኾነው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፥ እናት ሃይማኖታችንና አገራችን በኾነችው፡ በድንግል ማርያም ላይ፡ ለአያሌ ምዕት ዓመታት፡ በሥውር ሲፈጸምና ሲከማች ቆይቶ፡ በ፲፱፻፳፯ ዓ.ም. በፍንዳታ ከተከሠተው፥ ከቀደሙት ከወረሰው፥ ራሱም አጽንቶትና አክሎበት ከቀጠለው ዓመፁና ክህደቱ፥ የአምልኮ አመንዝራነቱም፡ ይህ፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፡ በእውነተኛ ንስሐ አለመመለሱ፡ ይኸው፡ ዘንድሮም፡ በእውን ይታያል፤ ከዚህ የተነሣ፡ ነባሩ ኢትዮጵያዊ ችግር፡ እነሆ፡ ሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ከኾነ ዘመን በኋላ፡ አኹንም፡ በዚህ ትውልድ ዘንድ፡ በበለጠ እየተስፋፋና ሥር እየሰደደ፥ እየተራቀቀና እየጸና፡ በመጓዝ ላይ ይገኛል፤ ይህንኑ ችግር፡ በሰውኛው ብልሃትና ጥበብ፥ ኃይልና ገንዘብ ለመፍታት፡ አያሌ ሙከራና ብርቱ ጥረት ቢደረግም፡ እየበረታ ከመኼድ በቀር፡ ለማቃለልና ለማስታገሥም እንኳ፡ ፈጽሞ እንዳልተቻለ፡ ራሱ፡ ኢትዮጵያዊው ትውልድ ብቻ ሳይኾን፡ ለመጥፋቱ አባሪ ተባባሪ የኾነው፡ መላው ዓለም ጭምር፡ በገሃድ ይመለከተዋል፡፡

እውነታው፡ ይኼ ከኾነ ዘንድ፡ ታዲያ! ይህ ትውልድ፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ለመፍታትና ለማስወገድ የሚቻለው፡ እንዴት ነው? ለዚህ፡ ምን ዓይነት ሌላ አማራጭ ዘዴ ይኖረዋል? ከሌለውስ፡ “የለኝም!” በማለት፡ ዝም ብሎ ሊቀመጥ፤ ወይም፡ ሊመለከት ይገባዋል? አይደለም! ለቃል ኪዳን ፈጣሪያችን፡ ምስጋና ይድረሰውና! ትውልዱ፡ በንስሐ ለመመለስ ፈቃደኛ ከኾነ፡ በሌላኛው፤ በሰውኛው መንገድ፡ የማይቻለው ኹሉ፡ በቅዱሱ ኪዳን ምክንያት፡ በኢትዮጵያዊው ዘንድ እንዲቻል ስላደረገው፡ ኢትዮጵያዊው ትውልድማ፡ እንዲህ ብሎ፡ በተስፋ መቀረጥ፡ ወደኋላው ሊያፈገፍግ አይገባውም።

እንግዲህ፡ ይኸው ትውልድ፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ችግሩን፡ እንዴት አድርጎ፡ በቀላሉና በፍጥነት፤ በጸጥታና በወግ ለመፍታትና ለማስወገድ፤ ከዚህ የተነሳም፡ ክፉው ጊዜ አልፎለት፡ የሚመኘው፡ ደጉና ደጎናው፤ የሰላሙና የብልጽግናው ዘመን፡ በቶሎ እንዲመጣለት ለማድረግ እንደሚችል፡ እናመለክተው ዘንድ፡ እስኪ ይፍቀድልን? ትውልዱ፡ ይህን ችግር የሚጠየቀው፡ እስከዛሬ፡ ለባዕዳኑና ለተቃዋሚዎቹ፤ ለወዳጅ ጠላቶቹ ሳይቀር፡ አለቁጥጥር፡ ልቅ አድርጎና አትረፍርፎ የለገሠውን ፈቃደኛነቱን፡ አኹን፡ ለእኛ፡ ለወገኖቹ፡ ቆጥቦም ቢኾን፡ ለአንዴ ለመስጠት፡ ምንም ቢኾን፡ “አይነፍገንም!” ብለን በማመን ነው፤ ትውልዱ፡ ይህን በማድረጉ፡ የአገሩንና የወገኑን፤ የራሱንም ደጎንነት፡ የቱን ያህል እንደጠቀመ፡ የኋላ ኋላ፡ ያስተውለዋል። በዚህ መልክ፡ ፈቃዱን ካገኘን፡ ለዚህ፡ ለኢትዮጵያዊው ችግር ማስወገጃ፡ ለትውልዱ የምናቀርብለት የመፍትሔ አሳብ፡ “ያገሩን ሠርዶ፡ ባገሩ በሬ!” እንዲሉ፡ በዘበናዮች ዘንድ የተናቀውን፡ “ኢትዮጵያኛውን መላ” መኾኑን፡ ስናበሥር፡ ደስ ይለናል።

“ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነውም፡ በይፋ ታውቆ የኖረው የባዕዳኑ ፈሊጥ፡ በምንም ዓይነት ያልተቀላቀለበትን፤ ፍጹም ንጹሕና አገር-በቀል የኾነውን እንጂ፡ አዲስ፤ ወይም፡ እንግዳ የኾነውን አይደለም፤ ኢትዮጵያውያን፡ ከጥንት ጀምረው፡ ለአያሌ ሽህ ዓመታት፡ እንደዛሬው ዘመን፡ በግልም ኾነ፡ በአገር ደረጃ፡ ማናቸውም ዓይነት ችግር ሲገጥማቸው፡ ያን ችግር ፈትተው፡ እያስወገዱ የኖሩበትን ማለታችን ነው፤ ይኸው ችግር፡ በአኹኑ የኢትዮጵያ ትውልድና በባዕዳኑ ሰዎች ዘንድ፡ እንዲህ፡ መፍትሔ ያጣና ግራ የሚያጋባ፤ በምሥጢር የተተበተበም በሚኾንባቸው ጊዜ፡ የተጠቀሙበትን፤ ዛሬም ፈትተው፡ ሊያስወግዱ የሚችሉበትን፡ ልዩ የብልህነት ዘዴያቸውን ነው፡ እኛ፡ “ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነው።

በመሠረቱ፡ “ችግር” የሚባለው፡ የሕይወት ጠንቀኛ ጣጣ፡ እንደክፋት፤ እንደኃጢአትና እንደሞት ኹሉ፡ በራሱ፡ በሰው ፍላጎት የመጣ እንጂ፡ ጥንት፡ በተፈጥሮ፡ የህልውና አካል ኖሮት፡ የተከሠተ ኾኖ አይደለም፤ ቀድሞውኑም ቢኾን፡ ችግርን፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ከቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን ጀምሮ፡ እስከዛሬ ድረስ፡ ራሱ ሰው መኾኑ ተጽፏል፤ ይታወቃልም። ያው ሰው ደግሞ፡ ሲፈልግ፡ ያንኑ፡ ፈልጎ ያመጣውን ችግር፡ ራሱ መልሶ ሊያስወግደው ችሎ እንዳስወገደው፤ ለኹልጊዜም ሊያስወግደው እንደሚችልም፡ እስከዛሬና ለዘለዓለም፡ የተረጋገጠ እውነታ ኾኗል።

ይህም ሊኾንና ሊደረግ የተቻለው፡ ከዳግማዊቷ ሔዋን፡ ከድንግል ማርያም ከተወለደው፡ ከዳግማዊው አዳም፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጀምሮ፡ በእርሱ በተፈጸመው ቤዛነትና ለቀረው ሰው ኹሉ በተሰጠው ጸጋ ነው። ከዚህ የተነሣ፡ በአኹኑ ጊዜ የተንሰራፋውን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ራሱ፡ ይህ፡ ኢትዮጵያዊ ትውልድ እንደመኾኑ መጠን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ከፈለገ ደግሞ፡ ይህንኑ፡ ከዓቅሙ በላይ የኾነበትንና በሰውኛው ዘዴ ሊያስወግደው ያልቻለውን፡ ኢትዮጵያዊ ችግሩን፡ ራሱ፡ መልሶ፡ ሊያስወግደው እንደሚችል፡ ሊገነዘበው ይገባል። አዎን! የሚያስወግደውም፡ በ“ኢትዮጵያኛው መላ” ብቻ ነው።

የፍጡር አካል፡ በሥጋው፡ ሕያው ኾኖ ሊንቀሳቀስ፤ ሊሠራና ሊኖር የሚችለው፡ በነፍስ፡ የኃይል ምንጭነት መኾኑ፤ ደግሞም፡ ሰው የሠራው ሠረገላ እንኳ፡ በመንቀሳቀስ ሊያገለግል የሚችለው፡ በዚያው፡ በሠራው፡ በሰው ተቆጣጣሪነት መኾኑ ይታወቃል። እንደዚሁ ኹሉ፡ አንድን ግለሰብ፤ አንድን ቤተሰብ፤ አንድን ኅብረተሰብ፤ ወይም፡ አንድን ሕዝብ፡ አስማምቶና አዋሕዶ የሚያኖረው፤ የሚያንቀሳቅሰውና የሚያሠራው፡ አንድ ኃይል ሊኖረው፡ የግድ ያስፈልጋል፤ ሌላ አማራጭ የለም፤ አለዚያ፡ ያ ግለሰብ፤ ያ ቤተሰብ፤ ያ ኅብረተሰብ፤ ወይም፡ ያ ሕዝብ፡ ሕያው የኾነ፡ ህልውናን አግኝቶ፡ በዚያ ሕይወት ሊቀጥል አይችልም። ያም ኃይል፡ ሃይማኖት ነው። የዚያ አካል፡ ህልውናው፡ መልካምና ፍሬያማ እንዲኾንለት ከተፈለገ ደግሞ፡ ያ ሃይማኖት፡ ፍጹምና ንጹሕ እውነት መኾን ይኖርበታል።

ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን፡ ለህልውናቸው፡ ታላቅ አገልግሎትን ያበረከተላቸው ኃይል፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊው ተዋሕዶ ሃይማኖታቸው መኾኑን ለማስተባበል፡ ከቶ አይቻልም፤ እርሱም፡ በፍቱን መሣሪያነቱ፡ ለችግራቸው ማስወገጃ አድርገው ለሚጠቀሙበት፡ ለ“ኢትዮጵያኛው መላ” ጥሩ ምንጭ ኾኗቸው ኖሩዋል። ነጻነታቸውን በማስገኘቱ፤ ይህንኑም ነጻነት፡ ለጳጳሪያዊ ዓመታት አጽንቶና አረጋግጦ፡ እስከዛሬ በማቆየቱ ረገድ፡ ሙሉና የብቻው የኾነ ድርሻ ያለው፡ ይኸው ሃይማኖታቸው ነው፤ ለዚህም፡ እንደዐለት ድንጋይ ጸንቶና ነዋሪ ኾኖ ከሚመሰክረው፡ ከራሱ ሐውልትነት የበለጠ፡ ሌላ ማስረጃ አያስፈልገውም።

እንዲህ ከኾነ፡ ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ፡ እስከዛሬ የኖረውን፤ በሕያውነቱም፡ ለዘለዓለም የሚቀጥለውን፡ ይህን የመሰለውን ፍቱን መሣሪያ፡ የዘመኑ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በጊዜው ለተጋረጠበት ኢትዮጵያዊ ችግር ማስወገጃ አድርጎ ሊጠቀምበት እንደሚገባ፡ እሙን ነው። ነገር ግን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ለመልካምና ለዘለቄታ ህልውናው፡ መሠረትና ማንቀሳቀሻ የኾነውን፡ ይህን ፍቱን ኃይል፡ መሣሪያ አድርጎ ሊጠቀምበት አልፈለገም፤ ባለመፈልጉም፡ እነሆ፡ ችግሩ፡ እየጸናበት ከመኼድ በቀር፡ የተሻለ ነገር ሊመጣለት የማይቻል ኾኖ ቆየ። የዚህን እውነታ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቅ ዘመን መኼድ ሳያስፈልግ፡ እስከዛሬ፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን፡ የቀጠለውንና እየባሰ የኼደውን፡ ይህንኑ ችግር፡ በተጨማሪ ማስረጃነት ማቅረቡ ብቻ የሚበቃ ይኾናል።

“ኢትዮጵያኛውን መላ” ከመግለጻችን በፊት፡ በትውልዱ ልበ-ደንዳናነትና እምቢተኛነት ምክንያት፡ ዛሬ ያለው የኢትዮጵያ ችግር፡ ተንሰራፍቶ በመቀጠሉ፡ ብዙዎችን የእውነት ሰዎች ሳይቀር፡ አሳዝኖ፡ ተስፋ ወደማስቆረጡና እስከማስለቀስ ማድረሱን በተመለከትን ቍጥር፡ ገልጠን በማንበብ፡ የምንጠናከርበት፡ አንድ መጽሐፍ አለ፤ እርሱም፡ ዓለም የተቀበለው፡ ገናናው የእውነት መጽሐፍ ነው፤ በዚያ የተመዘገበውን፡ እንዲህ የሚለውን፡ የባለራእዩን ቃል፡ ለትውልዱ መጽናኛ ይኾን ዘንድ፡ እዚህ ላይ፡ እነሆ፡ አስቀድመን ጠቅሰነዋል፡-

“በውስጥና በውጭ የተጻፈባት፥ በሰባት ማኅተም የታተመች መጽሐፍ፡ በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው፡ በቀኝ እጁ ተይዛ፥ ታላቅ መልአክም፡ 'ያችን መጽሐፍ ሊከፍት፥ ማኅተሟንም ሊፈታ፡ የሚገባው ማነው?' እያለ፡ በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ። ያችን መጽሐፍ ለመክፈት፥ ለማየትም የተቻለው፡ በሰማይም ቢኾን፥ በምድርም ቢኾን፡ ማንም አልተገኘም። ያችን መጽሐፍ፡ ሊከፍታት፥ ሊያያትም የሚገባው፡ ማንም ስላልተገኘ፡ ብዙዎች አለቀሱ፤ እኔም አብሬአቸው አለቀስሁ።

“በእዚያ ከነበሩት አለቆች መካከል፡ አንዱ፡ እንዲህ አለኝ፡- 'ኢትብኪ! ናሁ፡ ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ፥ ዘእምውስተ ሥርወ ለዳዊት፥ ከመ ይፍትሐ ለይእቲ መጽሐፍ፥ ወለማኅተሚሃ!'” ይህም፡ “አታልቅስ! እነሆ፡ ከዳዊት ሥር፥ ከይሁዳ ወገን የኾነ አንበሳ፡ ይህችን መጽሐፍ ይገልጥ ዘንድ፥ ማኅተሟንም ይከፍት ዘንድ፡ ድል ነሥቷል!” ማለት ነው። (ራእ. ፭፥ ፩-፭።)

በዚህ ቃል መሠረት፡ “ችግር”፡ ከእግዚአብሔር አብና ከኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም በተወለደው፡ በኢትዮጵያዊው ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ድል አድራጊነት፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ ተፈትቶ ተወግዷል፤ እንዲህ ኾኖ መወገዱ፡ ተረጋግጦ ከታወቀ፡ እንግዲህ ወዲህ፡ ከእያንዳንዱ፡ ከትውልዱ አባል የሚጠበቀው ድርሻ፡ ተስፋ በመቍረጥ፡ ማልቀስ ሳይኾን፡ በዚህ ዜና፡ ደስ በመሰኘት፥ በተገኘውም ጸጋ በመጠቀም፡ የየግል ግዳጅን ለመፈጸም መዘጋጀት ነው። የዚህ ዝግጅት፡ መነሻና መድረሻ፡ ምን እንደኾነ፥ እንዴትስ፡ መካኼድና መከናወን እንዳለበት፡ ለትውልዱ እናመልክት!

በረቂቅ ኃይልነቱና በፍቱን መሣሪያነቱ የሚታወቀው፡ “ኢትዮጵያኛው መላ”፡ ለኢትዮጵያውያን፡ በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታቸው አማካይነት፡ ከፈጣሪያቸው የተሰጣቸው፡ ልዩ ጸጋ ነው፤ ሌላ ማማረጫ ሳያስፈልገውም፡ ከዚህ ዘመን ደርሷል፤ እርሱንም፡ ኢትዮጵያውያን፡ በማሰብ፥ በመናገርና በማድረግ ሲጠቀሙበት፥ በነፍስ፥ በሥጋና በመንፈስም ሲፈጽሙት፡ እስከዛሬ ኖረዋል።

ታዲያ! ለኢትዮጵያውያን፡ የመፍትሔ ኃይል ያለው ረቂቅ መሣሪያቸው የኾነው፡ ይህ፡ “ኢትዮጵያኛው መላ” ከቶ ምንድር ነው? “ኢትዮጵያኛው መላ”ማ፡ በ“ጸመ ኢትዮጵያ” የተከሠተው፡ ሃይማኖታዊው ምግባራቸው ነው። ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ ሥጋዊ ዓቅማቸው በሚፈቅድላቸው መጠን፡ ለሦስት ቀናት፡ በጽሙና የሚጠመዱበት፡ የንስሐ ጸም፥ ጸሎትና ምጽዋት ነው።

“ጾመ ነነዌ” እያልን፡ በያመቱ፡ በልማድ ብቻ ስንጸማት የኖርነው፡ የሦስት ቀኖች ጸማችን፡ እንዳለፉት ዓመታት፡ ዘንድሮም፡ “ጾመ ኢትዮጵያ” ብለን፡ እንጸማት ዘንድ፡ አገራችን ኢትዮጵያ፡ እርሷም፡ ቅድስት ድንግል ማርያም፡ የአምላክ እናት፡ በስሟ ያቀረበችልን፡ ታላቁ ጥሪዋ ነው። ሲጠራቀምና ሲከማች ኖሮ፡ በ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. የፈነዳውን፡ ከየራሳችንም የጀመረውን፡ ይህን፡ የዛሬውን፡ አገራዊና ሕዝባዊ ችግራችንን ለማስወገድ እንዲያስችል፡ መልካም አጋጣሚ ኾኖ፡ ለኢትዮጵያውያንና ለኢትዮጵያውያት የቀረበው፡ “ኢትዮጵያኛው መላ”፡ “ጾመ ኢትዮጵያ” ነው።

አዎን! ስለአገራችንና ስለእየራሳችን፡ ስለወገኖቻችንና ስለዓለሙም፡ በተለየ ሃይማኖታዊ ትኩረትና መንፈሳዊ ተመስጦ ተዘጋጅተን፡ በግልና በኅብረት ልንጸማት የሚገባን፡ የኢትዮጵያ ጾም ናት፡ ይህች፡ የ“ኢትዮጵያኛው መላ” ፍቱን ኃይልና መሣሪያ።

እንግዲህ፡ አገራችን ኢትዮጵያ፡ በስሟ ያቀረበችልንን፡ ይህን ታላቅና ልዩ ጥሪ፡ በሙሉ ፈቃድ የምንቀበለው ከኾነ፡ ይህ መልእክት፡ በማናቸውም መንገድ፡ ከእያንዳንዳችሁ ዓይን፡ ጀሮ፡ ወይም፡ እጅ፡ ከደረሰበት ጊዜ ጀምሮ፡ በተለይም፡ በመጨረሻ፡ ከሰኞ፡ ጥር ፲፯ እስከረቡዕ፡ ፲፱ ቀን፡ ፳፻፪ ዓ. ም. ባሉት ሦስት ቀኖች ውስጥ፡ በምግባር ላይ ውሎ እስከሚፈጸምበት ዕለት ድረስ፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ”ን ሥርዓት፡ በንጹሕ ኢትዮጵያዊነታችን ተከትለን፡ ለመልካሙ ፍሬ እናበቃው ዘንድ እናሳስባችኋለን።

ይህ ሥርዓት፡ አባቶቻችንና እናቶቻችን፡ በየቤታቸው ተወስነው፡ የነፍስ፡ የሥጋና የመንፈስ ጫማቸውን አውልቀው፡ ከአልጋ ወርደውና ተለይተው፡ በምድርም ላይ ወድቀው፡ እየራሳቸውን፡ በእውነተኛው ኢትዮጵያዊ የንስሐ መንፈስ አንጽተውና አጽንተው፡ ኹሉን በሚያውቀው ፈጣሪያቸው ፊት፡ የውጭና የውስጥ ኹለንተናቸውን ገላልጠው የሚያቀርቡበት ነው። እኛ፡ የዛሬዎቹ ልጆቻቸው፡ የእነርሱን ፈለግ በመከተል፡ እያንዳንዳችን፡ በያለንበትና በየተግባራችን ተወስነን፡ በቀናች ሃይማኖትና በትክክለኛው ምግባር ተጠምደንም፡ በቅድሚያ፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፡ ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር፡ በንስሐ የምናስታርቅበት ነው። ቀጥለንም፡ በየግል ሰውነታችንና እርስ በርሳችን፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ አንድ ኾነን፡ ከፈጣሪያችን ጋር፡ በእውነተኛው አምልኮ የምንገናኝበት ነው።

ይህን ካደረግን፡ እኛ፡ የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ ከየራሳችንና ከአምላካችን፡ ከወገናችንም የሚፈለግብንን፡ የመጨረሻ ግዳጅ መፈጸማችን ነውና፡ ለዛሬው ችግራችን፡ መፍትሔ የሚኾነንን ምሕረት፡ በእርግጥ፡ ከእርሱ፡ ከፈጣሪያችን እናገኛለን፤ ማግኘታችንንም፡ ከእርሱ ወርዶ የሚያድርብንና ኹሉን የሚገልጽልን፡ ቅዱሱ የእውነት መንፈስ፡ ራሱ፡ ያሳውቀናል፤ “ኢትዮጵያ፡ እጆቿን፡ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!” የሚለውን መለኮታዊ መመሪያችንን፡ በሥራ ላይ ማዋላችንንም፡ ያስረዳናል፤ የኢትዮጵያኛው መላችን አካላት የኾኑትን፡ እነዚህን፡ ጾምን፡ ጸሎትንና ምጽዋትን፡ አጠቃልሎ የያዘውን፡ ሃይማኖታዊ ምግባራችንን፡ ለንስሐ ፍሬ ማብቃታችንን ያበሥረናል።

በፍጻሜውም፡ ይህን የምንሻውን፡ መለኮታዊ ምሕረት፡ በግልፅ በአገር ደረጃ፡ ለእኛ ብቻ ሳይኾን፡ ከዚያም አልፎ፡ ለዓለሙም ጭምር፡ በሚያስተማምን መልኩ ለማስገኘት መቻላችንንም ያስገነዝበናል።

ከሦስቱ ቀኖች ጸማችን፡ የሚጠበቀው ፍሬያማ ውጤት የሚገኘው፡ ከላይ የተጠቀሱት ዕለታት ደርሰው፡ ሱባኤው በሚፈጸምበት ጊዜ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን፡ ገና ከወዲሁ፡ የዚህ ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ሰልፍ ዝግጅት፡ ዜናው መሠራጨት ጀምሮ፡ መልእክቱ፡ ከእያንዳንዳችሁ ዓይን፣ ጀሮ፣ ወይም፡ እጅ ሲደርስ፡ ውጤቱን፡ በአንዳንድ ምልክቶች ተከሥቶ ታገኝታላችሁ። ከእነዚህም ምልክቶች መካከል አንዱ፡ የዚህ ችግራችን ክፉ ምንጭና አበጋዝ የኾነው ዲያብሎስ፡ ከነሠራዊቱ፡ ማለትም፡ አጋንንቱና ሰብአውያን አገልጋዮቹን ጨምሮ፡ በመበርገግ፡ ከሚደርስበት ጭንቀትና ጥበት የተነሣ፡ የሚያደርገው መወራጨትና መታወክ ነው።

በዚህ ጊዜና በዚህ አንጻር፡ በእኛ በኩል፡ ሊታይ የሚገባው፡ በጎ ምልክት ደግሞ፡ በእግዚአብሔር መንፈስና በእውነተኛ አምልኮ ኾነን በምንፈጽመው፡ በዚህ የጸም፣ የጸሎትና የምጽዋት ምግባራችን ምክንያት፡ በውስጣችን የሚሰማን፡ መታመንና በውጫችን የምናሳየው፡ እርጋታ ይኾናል።

በአኹኑ ጊዜ የተከሠተውና የተፈጸመው፡ ይህ፡ የ“ጸመ ነነዌ” እና የ“ጸመ ኢትዮጵያ” ጥምረትናትሥሥር፡ በሥራ ላይ እንዲውል የኾነው፡ ያለምክንያት አለመኾኑ ሊታወቅ ይገባል፤ በመጨረሻው ዘመን፡ ከፍጥረተ ዓለሙ ጋር ሊፋረዱ፡ በእግዚአብሔር ችሎት ፊት የሚቀርቡት፡ የነነዌ ሰዎችና የኢትዮጵያ ሕዝብ በመኾናቸው ነው፤ የነነዌ ሰዎች፡ በነቢዩ ዮናስ ስብከት፡ እየራሳቸውን፡ ለእውነተኛ ንስሐ በማብቃታቸው፡ የፈጣሪን ምሕረት አግኝተው፡ ከመደምሰስ ድነዋል፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ ደግሞ፡ አምላካቸው እግዚአብሔር፡ ለሰሎሞን የሰጠውን የጥበብ ጸጋ፡ በዝና ስለሰሙ፡ ያን ዜና፡ በዓይኖቿ አይታይና አረጋግጣ ትመለስ ዘንድ፡ ንግሥታቸው ማክዳ፡ ከአገራቸው፡ ከኢትዮጵያ ምድር ተነሥታ፡ ወደኢየሩሳሌም እንድትጓዝ አድርገዋል። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ያለውን፡ የዚህን ዝክረ ነገር የሚያወሳው ቃል፡ እዚህ ላይ ሊጠቀስ፡ አግባብ ይኾናል፡-

“ከጻፎችና ከፈሪሳውያን መካከል፡ ሰዎች መጥተው፡ 'መምህር ሆይ! ከአንተ፡ ምልክት ልናይ እንወድዳለን፤' አሉት። ጌታችን ኢየሱስም መልሶ፡ 'ከዳተኛዬቱ፣ ዓመፀኛዬቱና አመንዝራዬቱ ትውልድ፡ ምልክትን ትሻለች፤ ነገር ግን፡ ከነቢዩ፡ ከዮናስ ምልክት በቀር፡ ምልክት አይሰጣትም። ...የነነዌ ሰዎች፡ በፍርድ ቀን ተነሥተው፡ ይህችን ትውልድ ይፋረዷታል፤ ያሳፍሩታልም፤ በዮናስ ስብከት፡ ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆ፡ ከዮናስ የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ። ንግሥተ አዜብ፡ በፍርድ ቀን ተነሥታ፡ ከዚች ትውልድ ጋር ትፋረዳለች፤ ታሳፍራታለችም፤ የሰሎሞንን ጥበብ ትሰማ ዘንድ፡ ከምድር ዳርቻ ተነሥታ መጥታለችና፤ እነሆ፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ።” (ማቴ. ፲፪፥ ፵፰-፵፪።)

ከዮናስና ከሰሎሞን የሚበልጠው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውን፡ ይህን መለኮታዊ እውነታ፡ ለዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድና ለዓለሙ ጎብረተሰብ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቁ የዜና መዋዕል መዝገብ፡ ተመልሶ ኼዶ መመራመር አያስፈልግም፤ የቅርቡን፡ የኹለተኛውን የዓለም ጦርነት ዝክረ ነገር፡ አገላብጦ ማዘከር ይበቃል፤ አዎን! የዚያን ጊዜዎቹ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የዓለሙ ኃያላን መንግሥታት፡ ቀድሞም ኾነ ዛሬ፡ ኢትዮጵያን፡ ማን እንደኾነች፡ ጥሩ አድርገው ያውቋታል፤ የሀብቷና የጥበቧ፡ የኃይሏም ምንጭ በኾነው፡ በፈጣሪዋ ከመተማመን በቀር፡ ያለማረሻ፡ ምንም ነፍጥ (የሚተኮስ ጦር መሣሪያ) የሌላት፡ የእግዚአብሔርና የቅድስት እናቱ ስም፡ የሚቀደስባት፡ መንግሥቱ፡ በይፋ የሰፈነባትና የቃል ኪዳን ቅርሶቹ የሚጠበቁባት፡ ሕዝቡም፡ በትንሹ፡ “በቃኝ!” ብሎ፡ በመንፈሳዊ ትሕትና የሚኖርባት መኾኗን፡ ለራሳቸው ተገንዝበው፡ ለሌላውም ጽፈው ያስረዳሉ።

ይኹን እንጂ፡ በዚያን ጊዜ፡ እርሷን፡ ለዘር ጠላቷ፡ በክህደት አሳልፈው በመስጠት አፈራርሰው፡ እነርሱ፡ በሰላም የሚኖሩ መስጧቸው፡ በኢትዮጵያ ላይ በፈጸሙት ታላቅ በደል፡ እኒያ መሪዎችና ኃያላን፡ ከነቃል ኪዳናቸውና የመንግሥታት ማህበራቸው ጋር፡ የደረሰባቸው ፍጻሜ፡ አዎን! ለዚያ ደባቸውና ክህደታቸው፡ በናዚ ጀርመን፡ በፋሺስት ኢጣልያና በተስፋሬዋ ጃፓን አምባገነን ጦረኞች፡ የተከፈላቸው የፍርድ፡ የበቀልና የቅጣት ዋጋ አይዘነጋም።

እነዚያ ኃያላን፡ ዛሬም እንደገና፡ የዘመኑን፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የተባበሩት መንግሥታት ድርጅታቸውን ይዘው፡ የቀድሞውን የመሰለ ደባቸውን፡ በኢትዮጵያና በሕዝቧ ላይ፡ ያለኃፍረትና ያለይሉኝታ ሲያካክሉ፡ ይኸው ይታያል። ይኹን እንጂ፡ ይህ ክፉ ግብራቸው፡ እንደዚያን ጊዜው ኹሉ፡ በመለኮታዊው ነገር እሳት ለመጫወት እንደመሞከር የሚያስቆጥራቸው መኾኑን አስተውለው፡ ከዚህ ድርጊታቸው ይታቀቡ ዘንድ፡ ያለፈው ዝክረ ነገር፡ የማስጠንቀቂያ ደወሉን በማሰማት፡ እነሆ፡ እነርሱንም፡ የዛሬውን የኢትዮጵያ ትውልድም፡ ያለማሰለስ፡ ያሳስባቸዋል፤ ነገር ግን፡ ኹሉም፡ ደወሉን ያዳመጡት አይመስልም፤ ባለፈው ጊዜ፡ ከታላቁ የእውነት ዳኛ፡ በየድርሻቸው የተሰጣቸው የፍርድ ጽዋ፡ ትምህርት ኾኗቸው፡ ካኹኑ ጥፋታቸው ተጸጽተው፡ ሊመለሱ አልተቻላቸውም ።

ለ“ጸመ ኢትዮጵያ”፡ መነሻ የኾነውም፡ ይህ፡ አደገኛ ኹኔታቸው ነው። እየራሳቸውን፡ ከባስ ቅጣት ለማዳ ሲሉ፡ ይህን፡ ብርቱ የህልውናቸውን ጉዳይ፡ እንደገና እንዲያስቡበት፡ ኃያላኑን ለማንቃት ነው። በዛሬው የቅጣት ማዕበል ተጥለቅልቆ ሊዋጥ የሚንገላታውንም ኢትዮጵያዊ ትውልድ ለማትረፍ ነው። አዎን! የጥንት ፍጡራንን ከደመሰሰው የጥፋት ውኃ፡ ስምንት ሰዎችን እንዳተረፈችው፡ እንደኖሳ መርከብ፡ ይህች ጸም ተዘጋጅታ ቀርባለች።

ስለዚህ ጸም ስንነጋገር፡ “ጸም፡ ጸሎት፡ ምጽዋትና ንስሐ፡ ምንድር ናቸው? ለምንስ ያስፈልጉናል?” የሚሉ ይኖሩ ይኾናል፤ ለዚህ ጥያቄ፡ መልስ የሚኾነውን ቃል፡ ባጭር እንግለጽላችሁ! እንደምታውቁትና በእየራሳችሁ እንደሚሰማችሁ፡ ኢትዮጵያዊው፡ ከራሱ ተፈጥሮና አካል ጀምሮ፡ እምነቱና ምግባሩ፡ አስተሳሰቡና አኗኗሩ፡ በጠቅላላ ህልውናውና ሕይወቱ፡ የእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር፡ ከእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር ነው።

ይህንም፡ በሥነ ፍጥረትና በሥነ መለኮት ምሥጢራት ላይ ተመሥርቶና ታንጾ፥ ከእነዚህም ሠርዖና በእነዚህ ቆሞ፡ በሕያውነት የሚኖርበት ኹለንተናው ያረጋግጣል። እንዲህ ከኾነ፡ ኢትዮጵያዊውን፡ ከዚህ መሠረታዊ አቋሙ ውጪ የሚያደርግ፥ ወይም፡ የተለየ የሚያስመስል፡ ድርጊትና አነጋገር ቀርቶ፡ ማሰቡ እንኳ እንዳይኖር መጠነቀቁ፡ ለማንም በብርቱ ይበጃል።

ይህም፡ ያለምክንያት አይደለም፤ “ጾም” በሚለው ቃል ፈንታ፡ “የረኃብ ዓድማ” የሚለውን ባዕድ ይትበሃል ለመተካት፡ የሚካኼደውን ሙከራ፡ ከብዙዎች፥ ከማንጠብቃቸው ወገኖች ጭምር፡ ተደጋግሞ በመስማታችን ነው። ይኹንና፡ ለኢትዮጵያዊ፡ “የረኃብ ዓድማ”፡ ምኑ ነው? ኢትዮጵያዊው፡ “ጾም”ን እንጂ፡ “የረኃብ ዓድማ”ን፡ የት ብሎ ያውቀዋል? ምኑም ስላይደለ፡ አያውቀውም፤ በ“ጾም” ፈንታ፡ “የረኃብ ዓድማ”ን ለመተካት የሚካኼደው ሙከራ፡ እንደሌላው፡ የባዕዳን ደባ ኹሉ፡ ኾነ ተብሎ፡ ኢትዮጵያዊውን፡ ከእግዚአብሔር ለመለየት፡ ከተጻራሪው ጎራ ሠርዖ የተሠራጩ መርዝ መኾኑ፡ ግልጽ ነው።

“ኢትዮጵያዊ ነኝ!” ባዩ ግን፡ ይኼን ሴራ፡ እንዴት ተቀብሎ ሊያስተጋባው እንደበቃ ያስገርማል! “ጾም” እኮ፡ ከእግዚአብሔር ጋር ለተዋሐደው፡ ለኢትዮጵያዊው ምግባር፡ መታወቂያ ምልክቱ ነው። “የረኃብ ዓድማ” ደግሞ፡ በእግዚአብሔር ለማያምኑ፡ ለአሕዛብና ለአረማውያን ወገኖች፡ መለያቸው እንዲኾን፡ ራሳቸው የመረጡት አገላለጽ ሊኾን ይችላል። “የረኃብ ዓድማ” የሰዎችና በሰዎች፥ ወደሰዎችም የሚያመራ ነው፤ ውጤቱም፡ በድንጋይ ላይ እደፈሰሰ ውኃ፡ ተንኖ መቅረት፥ ማለትም፡ ፍጻሜው፡ ሞት ነው። “ጾም” ግን፡ የእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር፥ ከእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔርም ኾኖ፥ ወደእግዚአብሔር ያደርሳል፤ ውጤቱም፡ በወንዝ ዳር እንደበቀለች ተክል፡ ለምልሞ፡ መልካሙን ፍሬ ማፍራት፥ ማለትም፡ ፍጻሜው ሕይወት ነው።

ወገኖቻችን! እስኪ፡ ላንዲት አፍታ፡ ቆም ብላችሁ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. በፊትና ከዚያ በኋላ፥ እስካኹን፡ የኾነውንና አኹን፡ በዚህ ትውልድ ላይ እየደረሰ ያለውን ኹሉ፡ በዓይነ ሕሊናችሁ ተመልከቱት! ለመኾኑ፡ ይህን ትውልድ፡ ለዚህ ኹሉ ችግርና ውድቀት የዳረገው፡ ምን ይመስላችኋል? ተራና ጥቃቅን መስለው ከሚታዩን፡ ከእኒህ ዓይነቶቹ ስሕተቶች፡ ባለመጠንቀቁና ነቅቶ ባለመጠበቁ፥ ከዚህ የተነሣም፡ እያንዳንዱ፡ የትውልዱ አባል፡ የኃላፊነት ግዳጁን ባለመፈጸሙ አይደለምን? ነው እኮ! ታዲያ! ይኸው ትውልድ፡ ይህንኑ አውቆ፡ በዚህ ረገድ፡ ማስተዋልና ማመዛዘን፥ የሚጠበቅበትንም ድርሻ፡ በያለበት መፈጸም የሚጀምረው፡ መቼ ነው? የእስካኹንና አኹን እያሠቃየው ያለው መከራ አይበቃውምን? ይህ ትውልድ፡ ከቶ፡ ምን ነካው? የተደረገበት አዚም፥ አፍዝ አደንግዝስ አለን? ምን እስኪኾን ነው የሚጠብቀው!?

የሚሰማ ጆሮ ካለው፡ “እንግዲህማ፡ ንቃ እንጂ!” የሚለውን፡ የኢትዮጵያን የማንቂያ ደወል፡ በዚህ አጋጣሚ እያሰማነው፡ ወደጾም ርእስ እንመለሳለን። “ጾም”፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ ራሱን ተቆጣጥሮ፡ ሥጋዊ ፍላጎቱን በመግታት፡ ወደልቦናው ተመልሶ፡ አፍአዊና ውሳጣዊ ኹለንተናውን ለመመርመርና ከክፉ አስተሳሰብ ለማጽዳት መቻል ነው።

“ጸሎት”፡ ያው ሰብአዊ ፍጡር፡ በሃይማኖት አምልኮና በእውነት መንፈስ ኾኖ፡ በመልኩ ከፈጠረው፡ ከእግዚአብሔር ጋር፡ ብቻ ለብቻ፤ በመሰሎች፡ ፍጹም አንድነትም፡ አብሮ መነጋገር ነው።

“ምጽዋት”፡ ያው ሰብአዊ ፍጡር፡ ሌላውን ፍጡር፤ ሰብአዊ ወገኑን ጭምር፡ በባልንጀርነት ፍቅር አይቶና ተቀብሎ፡ ለዚያ ፍጡር፡ በአሳብ፤ በንግግርና በግብር፡ በጎ ነገርን ማድረግ ነው።

በመጨረሻ፡ “ንስሐ”፡ ሕሊናችን የሚያውቀውንና የሚነግረንን፡ በአሳብ፤ በቃልና በድርጊት የፈጸምነውን ጥፋት፤ በደልና ክፋት አምኖ፡ ራስን፤ ተበዳዩንና እግዚአብሔርን፡ ከልብ ይቅርታ መጠየቅ ነው። ራስንና እግዚአብሔርን ይቅርታ የመጠየቁ ግዳጅ፡ በመንፈስ ብቻ የሚፈጸም ስለኾነ፡ በዚህ ረገድ ችግር አይኖርም፤ የበደለን ሰው፡ ይቅር ለማለት ኾነ፡ የበደለነውን ሰው፡ ይቅርታ ለመጠየቅ ግን፡ በአካል መገኘት ያስፈልገን ይኾናል። በዚህ በኩል ደግሞ፡ ይቅር የማለቱን ኾነ፡ ይቅርታ የመጠየቁን ግዳጅ፡ ከቻልን፡ በግንባር፤ ካልቻልንም፡ በያለንበት ኾነን፡ በመንፈስና በእውነት መፈጸም ስለምንችል፡ በዚህ በኩል ላለው፡ በንስሐችን አፈጻጸምም ረገድ፡ ችግር እንደማይኖር፡ ሊታወቅ ያስፈልጋል።

እንዲህ አድርገን፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፤ ከእግዚአብሔርና ከባልንጀራችን ጋር ካስታረቅን፡ በውስጣችንና በውጫችን፡ ሰላምና ፍቅር ይሰፍናሉ፤ ሰውነታችንም፡ ለእግዚአብሔር ማደራያነት የበቃ ይኾናል፤ በዚህ ጊዜ ነው፡ እያንዳንዳችን፡ ቅዱስ ቁርባንን፡ በመቀበል፡ ጸማችንን፡ በእውነትና በትክክል መፈጸማችንን፡ ለራሳችን፤ ለእግዚአብሔርና ለባልንጀራችን የምናረጋግጠው። የድኅነታችን (የመዳናችን) ማኅተም፡ የክርስቶስ፡ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ነው። ያለዚያ፡ ድካማችን ኹሉ፡ ከንቱ ይኾናል። ስለዚህ፡ ይህችን፡ የሦስት ቀናት ጸመ ኢትዮጵያችንን፡ በትክክል ልንፈጽማት ይቻለን ዘንድ፡ ከአኹኗ አፍታ ጀምረን፡ ተገቢውን፡ የመንፈስ፤ የአእምሮና የአካል ትጥቅ ዝግጅታችንን ማከናወን ይገባናል።

ይህንም የምናደርገው፡ ሙሴ፡ በእግዚአብሔር አዛዥነትና አበጋዝነት፡ የእሥራኤልን ሕዝብ፡ ከግብፅ የባርነት ቀንበር፡ ነጻ ካወጣቸው በኋላ፡ እየመራ፡ ለመጨረሻው ድል፡ በኤርትራ ባሕር ዳር ቆመው በነበረበት ኹኔታቸው ዓይነት፡ ማለት ነው። ዛሬም፡ እኛ፡ የኢትዮጵያ ልጆች፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም መሪነት፡ ከዲያብሎስ ኃይላት አንጻር፡ በምናካኪደው፡ በዚህ፡ በ“ጸመ ኢትዮጵያ” የገድል ሰልፋችን ጊዜ፡ እየራሳችንን፡ ለመጨረሻው ድል ለማብቃት፡ እንዲህ፡ የተዘጋጀን ኾነን መገኘት ያስፈልገናል።

እኒህ፡ ሦስት ቀናት፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን፡ ያለማቋረጥ፡ እንደጎርፍ የፈሰሰውን፡ የኢትዮጵያን፡ የወንዶችና የሴቶች ልጆቿን፤ የሕፃናቷንና የወጣቶቿን፤ የጎልማሶቿንና የአዋቂዎቿን፤ የአዛውንቷንና የአረጋውያኗን ደምና እንባ፡ “በቃ!” ብሎ፡ የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ ይቅርታውን እንዲለግሠን፡ የመጨረሻ ልመናችንን የምናቀርብባቸው ናቸው።

አዎን! እኒሁ ሕዝቧ፡ በተከታታይ እየወረደባቸው ያለውን፡ ረኃብና ጥማት፥ እርዛትና እንግልት፥ ሕመምና ሥቃይ፥ ግፍና እሥራት፥ የመጠጊያ እጦትና ስደት፥ ግድያና የእርስ በርስ ዕልቂት፡ ቸሩ ፈጣሪያችን፡ ስለኃጢአታችን ስርየት፡ ለአቤቱታና ለንስሐ እንደቀረበ መሥዋዕት አድርጎ እንዲቀበልልን የምንማጸንባቸው ናቸው።

ይህ ትውልድ፡ የፈጣሪውን ይቅርታና የአምላኩን ምሕረት ለማግኘት ደግሞ፡ ከእርሱ፡ ከፈጣሪውና ከአምላኩ ተለይቶ፥ ቃል ኪዳኑንም አፍርሶ፡ የባዕዳኑን ሥርዓት በመከተል ከቆየበት፡ የስሕተት አካሄዱ፡ በእውነተኛ ንስሐ ተመልሶ፡ ሃይማኖታዊ አምልኮውን፡ በቅድሚያ ሊያስተካክል ያስፈልገዋል። ይህችን፡ የሦስት ቀናት ጾም፡ እንዲህ፡ እንደነገረ ሕዝብ፡ እግዚአብሔር፡ በሚቀበለው መንፈስ ከፈጸምናት፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን፡ ሳያባራ የቀጠለውን፡ የፈተና እሳትና የመከራ ማዕበል፡ ይህ ትውልድ፡ ከራሱ ላይ፡ ጨርሶ ማስወገድ እንደሚችል፡ መለኮታዊው የምሕረት ቃል ኪዳን አረጋግጦለታል፤ እኛም፡ በምንም፡ የምንጠራጠረው አይደለም።

ምናልባት፡ ይህን እውነታ፡ ለአንዳንዶች ማሳመን ካስፈለገ፡ በቅርቡ ተፈጽሞ የታየውንና ብዙዎቻችሁ፡ የምታስታውሱትን ተአምራዊ ድርጊት፡ እዚህ ላይ ማውሳቱ ይበቃ ይኾናል፤ ይኸውም፡ ከዛሬ አሥራ ዘጠኝ ዓመታት በፊት፡ አገራችን፡ ገና፡ በደርግ የአገዛዝ ዘመን ሣለች፡ ለመጀመሪያ ጊዜ፡ Voice of America በተባለው፡ በአሜሪካ ነፋስ ድምፅ አማካይነት፡ ተላልፎ ከነበረው ተመሳሳይ መልእክት በኋላ፡ ተከታትሎ፡ የደረሰው ድንቅ ነገር ነው፤ ያ፡ “ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስፈልገውና የሚጠቅመው፡ 'የነገዩን ጾም' በመሰለ፡ በእውነተኛ ንስሐ፡ 'ጾም ኢትዮጵያን መጾም ነው!'” የተባለለት ሃይማኖታዊ ምግባር፡ የደርግ አገዛዝን መገርሰስ አሳየ።

ይኹን እንጂ፡ ከዚያን ጊዜ ወዲህ፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በዚህ ትውልድ ላይ፡ በተለየ መልኩ፡ ለምን እየተራቀቀና እየተጠናከረ፥ እየተስፋፋም ቀጠለ? የእግዚአብሔርን ነገር፡ በየልቦናችን የሚያስገነዝብን ኢትዮጵያዊነታችን እኮ፡ የዚህን ምክንያት፡ ዘወትር፡ ለየራሳችን መንገሩን አላቋረጠም፤ ነገር ግን፡ ይህ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ፡ ፈጣሪው እግዚአብሔር፡ በዚህ ኢትዮጵያዊነቱ አማካይነት፡ በየልቦናው አኑሮ ያስተማረውንና በየጊዜው የሚነግረውን ኹሉ፡ “እምቢ! አልሰማም!” አለ፤ የሚያዳምጠውና የሚከተለው፥ የሚፈራውም፡ ሰዎች፥ ያውም ባዕዳን የሚሉትንና ያስተማሩትን ብቻ ኾነ! ከዚህ የተነሣ፡ እየባሰ የኾደው፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በበለጠ እያጥለቀለቀውና እያሰጠመው ኾኖ፡ ይኸው፡ ዛሬ፡ ከመጨረሻው የጥፋት ፍጻሜ ደርሶ፡ ራሱን አግኝቶታል።

አዎን! ይህ ኹሉ መዓት፡ በትውልዱ ላይ የወረደበት፥ እየጸናበት የቀጠለውም፡ እግዚአብሔርንና ቃል ኪዳኑን፡ በክህደት፥ በዓመፅና በአመንዝራነት በመተወ ነው፤ ይህን እውነታም፡ ይኸው ኢትዮጵያዊነቱ፡ እንደእስከዛሬው ኹሉ፡ ዛሬም፡ እነሆ እያስገነዘበው ይገኛል። ይኸው መከራ እንዲወገድለትም፡ በፈጣሪውና በቃል ኪዳኑ ላይ የፈጸመውን፡ ይህንኑ ኃጢአቱን፡ በንስሐ በማጽዳት፡ ክህደቱን፡ በሃይማኖት፥ ዓመፁን፡ በበጎ ምግባር፥ አመንዝራነቱንም፡ በታማኝነት ተክቶና አድሶ፡ ከአምላኩ ጋር ዕርቅ እንዲያደርግ፡ ይማፀነዋል።

በአኹኑ ጊዜ፡ ይህ መልእክት፡ ለዚህ ኢትዮጵያዊ ትውልድ አባል ኹሉ፡ እንዲደርስ በማሰብ የተላለፈበት፡ “ተፈጻሚነትም ይኖረዋል!” ተብሎ የሚታመንበት፡ በቂ ምክንያት አለ፤ ይህም፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን የደረሰው፡ ሥፍር ቊጥር የሌለው መከራና ሥቃይ፡ የእያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ ልቦና፡ እንደነገረ ሰዎች፡ ወደእውነተኛው የጸጸት መንፈስ ሊመልሰው እንደቻለ ስለተገመተ ነው። “ለንስሐ መብቃት” ማለት ይህ ነው።

የእግዚአብሔር ምሕረት እኮ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ በተለይ፡ ከዛሬ ኹለት ሺህ ዓመታት ጀምሮ፡ እንደምንተነፍሰው ንጹሕ አየር፡ እንደምንመላለስበት የፀሐይ ብርሃን፡ እንደምንጠጣው ጥሩ ውኃና እንደቆምንባት ፍሬያማ ምድር፡ ይኸው፡ ከእያንዳንዳችንና ከኹላችን ጋር፡ ያለማቋረጥ፡ አብሮን ይኖራል፤ እውነተኛው ፍላጎት ካለንም፡ ይህን፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ በቅጽበት ልናገኘው እኮ እንችላለን። ነገር ግን፡ ይህንኑ፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በየራሱ ውሳኔ፡ “የለም!” ብሎ፡ እንደሌለ ቆጠረው፤ “አልፈልገውም!” ብሎም፡ ከየራሱ አራቀው፤ ስለዚህ፡ አኹን፡ በዕድሜያችን፡ እነሆ፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን፡ እየቀጠለ በኼደው፡ በዚህ፡ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት፡ ሥቃይና ጭንቀት ብቻ ሳይኾን፡ ደም መፋሰስ ጭምር በበዛበትና በጸናበት ህልውና ውስጥ እንዲማቅቅ ተገድዶ፡ እነሆ፡ ሲዳክርና ሲባዝን ይገኛል።

የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ የራስ ጸጉራችንን ሳይቀር ይጠብቃል፤ ይንከባከባልም፤ እንዲያውም፡ እኛን ሰዎችን፡ ከሰይጣን፡ ከኃጢአትና ከሞት ለማዳን፡ ራሱን ቤዛ አድርጎ ሠውቶልናል፤ አንድ ፍጡሩ፡ መገደል ቀርቶ፡ አነስተኛ ጉዳትም እንኳ እንዲደርስበት አይፈልግም። ለእኛ፡ ለቃል ኪዳን አማኞቹና ተከታዮቹም፡ “ጠላቶቻችሁን ውደዱ! በክፉ ሥራቸው ፈንታ፡ በጎ አድርጉላቸው! የበደሏችሁንም ኹሉ ይቅር በሉ!” የሚል፡ የደግነት መመሪያን ሰጠ እንጂ፡ እንኳንስ እንድንበቀላቸው ይቅርና፡ ከዚያ በኋላ፡ እንድንቀየማቸው እንኳ፡ አልፈቀደልንም።

ሰዎች፡ በልዩ ልዩ መንገድ፡ በየራሳቸው ላይ ጉዳትንና ሥቃይን እንዲያመጡ፡ እርስ በርሳቸውም ተጠላልተው እንዲጋደሉ ማድረግ የሚያስደስተው፡ ደማቸውንም አስፈስሶ፡ ያን መጠጣት የሚወድደው፡ ዲያብሎስ ነው፤ በኢትዮጵያና በልጆቿ ተቃዋሚዎችም ላይ አድሮ፡ ይህንና ሌላውን ኹሉ፡ የክፋትና የጥፋት ድርጊትን የሚያስፈጽመው፡ እርሱ መኾኑን የማያውቅ ኢትዮጵያዊ ይኖራል ብሎ መገመቱ ያዳግታል። በኢትዮጵያ ምድር ላይ፡ ቀድሞ፡ በጎቡዕ (በሥውር) ሲሠራ ከቆየ በኋላ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ጀምሮ ግን፡ ከነሠራዊቱ፡ በይፋ ነግሦ እንደሚገዛ፡ እነሆ፡ ለመላው ዓለም፡ ገሃድ በኾነው፡ የግፍና የጭካኔ ድርጊቱ፡ ተረጋግጦ ተመስክሩዋል፤ ይኸውም፡ ቊጥሩ፡ በአልፍ አእላፋት በሚታሰብ መጠን፡ ወንድማማችና እጎትማማች የኾኑት ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በእርስ በርስና በድንበር ጦርነት፡ ደም በመፋሰስ የተላለቁበት፡ አኹንም እየቀጠለ እንዲኼድ የተደረገበት ታላቅ ደባ ነው። ለዚህም፡ ለሠላሳ ስድስት ዓመታት ያህል ለኾነ ዘመን፡ ባዕዳንና የኢትዮጵያ ተጻራሪዎች፡ በሚለግሡት ብቻ ሳይኾን፡ ከደኃው የኢትዮጵያ ሕዝብ በተሰበሰበው የግብር ገንዘብ፡ ከእነርሱ እየተሸመተ ያለው፡ የጦር መሣሪያ ብዛት፡ በቂ ማስረጃ ይኾናል።

ታዲያ! በተንኮሎ፥ በገንዘቡና በጦር ኃይሉ ይዘታ ረገድ፤ እንዲህ ተሟልቶ የተደራጀውን፤ ይህን፤ የዲያብሎስንና የአጽራረ-ኢትዮጵያን የማጥቂያ ዝግጅት፤ ተቋቁሞ ለማስወገድ የሚቻለው፤ ሌላ ተወዳዳሪ ኃይል፤ ከእግዚአብሔር በቀር፤ ከቶ ማን ሊኖር ይችላል? አዎን! ማንም የለም፤ ስለዚህ ነው፤ ይህ “ጾመ ኢትዮጵያ” ያስፈለገው።

ወገኖቻችን ሆይ! እግዚአብሔር፤ እንደሰው አይደለም። እንኳንስ፤ በቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም ምክንያት፤ ከእርሱ ጋር የቃል ኪዳን መተሳሰር ያለን፤ እኛን፤ ኢትዮጵያውያንን ይቅርና፤ ሌላውን፤ ማንኛውንም፤ የተማመነበትንና በእውነት የሚጠራውን ፍጡሩንም እንኳን ቢኾን፤ አያሳፍርም፤ አሳፍሮም አያውቅም፤ እርሱ፤ እግዚአብሔር፤ በኪዳኑ፤ ፍጹም የታመነ ነው፤ በቃሉም፤ የጸና ነው፤ የቃል ኪዳን ተዋዋዩ የኾነ ፍጡሩ፤ ቃሉን አፍርሶ፤ ይክደዋል እንጂ፤ እርሱ፤ ፈጣሪ፤ በምንም መልክ፤ ከታማኝነቱ፤ አይነዋወጽም።

የሰዎች ቃል ኪዳንም፤ ጌዳ፤ እንደገና ወጥቶና ተጋልጦ፤ ይኸው፤ ዕርቃኑን ታየ አይደለምን? የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፤ የባዕዳንን ሰዎች፤ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy ከተባሉት ፍልስፍናዎቻቸው ጋር፤ ፈልጎቻቸው፤ ፈቅዷቸውና አምኗቸው የተቀበላቸው መኾኑን፤ አብሮም፤ ሽር ጌድ ማለቱን መካድ፤ ከቶ ይቻላልን? አይቻልም፤ እያንዳንዱን ፍልስፍናስ፤ በተለያየ የአገዛዝ ፈሊጥ፤ በየተራ፤ በራሱና በአገሩ፤ በወገኑም ህልውና ላይ አስፍኖ፤ እንዲሠለጥን አላደረገምን? ስላደረገውም፤ ይኸው፤ አኹን፤ ኹሉንም፤ በፍሬው፤ ራሱ፤ እያየው ነው! ያ ፍላጎቱ፤ ያ ፈቃዱና ያ እምነቱ ካስገኘለት መራራ ፍሬ፤ ባዕዳኑ፤ ጨምቀው የሞሉለትንም ጽዋ፤ ይኸው፤ ቋቅ እስኪለው ድረስ፤ ጨልጦ እንዲጠጣው እያስገደዱት ነው!

ከኹሉ ይልቅ፤ እጅግ የሚያሳዝነው፤ ይህ የኢትዮጵያ ትውልድ፤ ለእኒህ፤ ለእያንዳንዱ ፍልስፍናዎች፤ በየተራ፤ የወገኖቹን ሕይወት፤ በገፍ እያጠፋ፤ ሥጋቸውን፤ ጭዳ አድርጎ፤ ለዲያብሎስ መብል፤ ደማቸውንም፤ በግፍ እያፈሰሰ፤ ለዚህ የክፋት ጣዖት፤ መጠጥ አድርጎ ማቅረቡ ነው። እጅግ የሚገርመውም፤ ፤ በአገሩና በወገኑ፤ በማንነቱም ላይ፤ ይህን ኹሉ አስቃቂ በደል ፈጽሞ፤ እስካኹን፤ የማፈርና የማዘን፤ የመጸጸትና ንስሐ የመግባት ዝንባሌን እንኳ፤ አለማሳየቱ ነው።

እንዲህ፤ በክፋት የናወዘው፤ ግራ የገባውና መቅኖ ያጣው፤ ይህ፤ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፤ በዚህ ድርጊቱ፤ የተረፈው ነገር ቢኖር፤ አንድ ብቻ ኾኖ ይታያል፤ ይኸውም፤ እርስ በርስ የማይተማመን ከመኾኑ የተነሣ፤ በመሐላ የተገባባውን ቃሉን እያፈረሰና እየተካካደ፤ መለያየት፤ ባለፉት ያልተቋረጡ ዘመናትና በአኹኑ ጊዜም፤ ያንኑ፤ የባዕዳኑን ፈሊጥ ተከትሎ፤ በኢትዮጵያና በመላው ዓለም እየተሰለፈ፤ ወደእነዚህ አጥቂዎቹ፤ ያለማቋረጥ የመጮህ ግዴታን፤ እንደቀንበር ተሸክሞ መዞሩ ነው። ለዚያውም ቢኾን፤ ያ ኹሉ፤ በከፍተኛ ድምፅ፤ በያለበት፤ የተስተጋባው የኢትዮጵያውያንና የኢትዮጵያውያት ጩኸት፤ ሰሚና ተቀባይ ሳያገኝ፤ ከንቱ ኾኖ ለመቅረቱ፤ ከራሱ ምስክርነት ያለፈ፤ ሌላ ማስረጃ አያስፈልግም።

አዎን! ከጥንት ጀምሮ እስከህገ ጸንደታየው፣ ዛሬና ወደፊትም እንደሚታየው፣ ለፍጡሩ፣ በተለይም፣ ለኢትዮጵያውያን፣ የታመነ አምላካቸው፣ ወገናቸውና ወዳጃቸው፣ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው፣ ባዕዱም ኾነ፣ የራሴ የሚሉት ወገን ጭምር፣ ፈጽሞ ሊታመን አይችልም። ይህን እውነታ፣ አረጋግጦ ለማስረዳት፣ እንግዲህ ወዲህ፣ ከዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፣ የበለጠና የተሻለ ምስክር ይኖራል ብለን አናስብም። ይህ ትውልድ፣ አባቶቻችንንና እናቶቻችንን፣ አልሰማቸውም፣ ሊሰማቸውም አልፈለገም እንጂ፣ እነርሱማ፣ እግዚአብሔርን ትቶ፣ በሰው የሚታመን ኹሉ፣ የተረገመ እንደኾነ እንደሚናገረው የመጽሐፍ ቃል፣ በሚቆጠረው ዘይቤያቸው፣ “ሰውን፣ ውደደው እንጂ፣ አትመነው!” ደግሞም፣ “ሰውን ማመን፣ ቀብሮ ነው!” ሲሉ፣ አስቀድመው፣ አስጠንቅቀውት ነበር።

ስለዚህ፣ እኛ ኢትዮጵያውያን፣ የግልም ኾነ፣ የጋራ ፍላጎታችንን፣ በእርግጥ ይፈጸምልን ዘንድ፣ ጩኸታችንም፣ ተገቢውን ምላሽ ያስገኛልን ዘንድ፣ ምንጊዜም፣ ግንኙነታችንንና ንግግራችንን፣ ውለታችንንና ስምምነታችንን፣ ልናካኼድ፣ ልንፈጽምም የሚገባን፣ የቃል ኪዳን አምላካችን ከኾነው፣ ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ነው፤ ይህንም፣ “ኢትዮጵያ፣ እጆቿን፣ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!” በሚለው፣ የነቢያት ቃል፣ ከጥንት ከመሠረቱ፣ ከፈጣሪያችን የተቀበልነው ሥርዓታችን፣ አበክሮ ያስገነዝበናል። ከዚህ የተነሣ፣ የምናምነው፣ እግዚአብሔርን፣ የምንታመነውም፣ በእግዚአብሔር ብቻ ሊኾን ይገባል፤ እርስ በርሳችን እንኳ፣ ልንተማመን የሚገባን፣ በእግዚአብሔር በኩል እንዲኾን፣ ግድ ይኾናል፤ አለዚያ፣ አንዳችን፣ የአንዳችንን ውስጣዊ ማንነት ስለማናውቅ፣ እርስ በእርሳችን እንኳ ለመተማመን እንዴት ይቻላል? አይቻለንም። በሰዎች መካከል ያለው ግንኙነት፣ በባልና ሚስት መካከል ያለው፣ የጋብቻ አንድነት ጭምር፣ በዚህ እውነታ ላይ የተመሠረተ ካልኾነ በቀር፣ ሊጸና አይችልም፤ እስከመፍረስ የሚደርሰውም፣ በዚህ ምክንያት መኾኑን ማወቁ፣ ለማንም ሰው ይጠቅመዋል።

ኢትዮጵያዊውን ሥርዓት፣ ለመግለጽ ሲባል፣ ይህ አስተያየት ቢሠነዘርም፣ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy የሚባሉት፣ የባዕዳኑ ፍልስፍናዎች፣ “አይሠሩም፣ አይጠቅሙም” ማለት አይደለም፤ እነዚህ ፍልስፍናዎች፣ የሰዎች እንደመኾናቸው መጠን፣ ሰዎች፣ በፈለጉትና ለራሳቸው በሚጠቅሟቸው መንገድ፣ እንዲሠራባቸው የሚያደርጉበት፣ የተለያዩ ሰውኛ ፈሊጥ አላቸው። ይህ ፈሊጥ፣ ሰውኛ ብቻ ሳይኾን፣ ሰይጣናዊ እስከመኾን ሊደርስ ስለሚችል፣ የእግዚአብሔር ከኾነው ሥርዓት ጋር ሊስማማ ቀርቶ፣ በሩቁ እንኳ ሊተያይ አይችለውም። እስካኹን ደርሶ እንደታየው፣ ከሰብአዊነት ውጪ የኾኑ፣ የግፍ ድርጊቶች፣ በረቂቁም ኾነ፣ በግዙፉ መንገድ የሚካኼዱትና የሚፈጸሙት፣ በእነዚህ ፍልስፍናዎች ስም ኾኖ ይገኛል፤ ይህም፣ የፈሊጡ ምንጮች፣ የተፈለሰፉትና የተስተገበሩት፣ ሊሰፍኑም የቻሉት፣ “እግዚአብሔር የለም” የሚሉ አሕዛብ በሠለጠኑባቸው ኅብረተሰቦች መካከል በመኾኑ ነው፤ ስለዚህ፣ ውጤቱ፣ እንዲህ መኾኑ፣ ማንንም ሊያስደንቅ አይገባም።

እነዚህ ፍልስፍናዎች፡ በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ ፈጽመው ሊሠሩና ሊጠቅሙ እንዳልቻሉ፤ ወደፊትም፡ በኢትዮጵያዊው መሠረት ላይ ታንጸው ካልኾነ በቀር፡ ሊሠሩና ሊጠቅሙ እንደማይችሉ፡ ካለፉት ተከታታይ ተሞክሮዎችና አኹን እየበረታ ከቀጠለው አሳዛኝ ሹኔታ፡ ይኸው ተረጋገጠ። ይህም የኾነው፡ የእግዚአብሔርን በሚከተለው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓትና በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች መካከል ባለው፡ መሠረታዊ የባሕርይ ልዩነት ምክንያት መኾኑን፡ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ሊያውቀው ይገባል፤ በተለይም፡ በባዕዳኑ ትምህርት የተራቀቁት ምሁራን፡ ይህን እውነታ፡ ራሳቸው ተገንዝበውት፡ እየራሳቸውንና እነርሱ፡ “መሃይም” የሚሉትን፡ ወገናቸውን፡ ከዚህ ገዳይ ስሕተት ሊያድኑ ይገባቸዋል።

በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች ውስጥ ተጋንነው የሚውወሱት፡ የግል ነጻነትን፤ የሙብት መከበርንና የራስ አስተዳደርን የመሰሉት ዓላማዎች እኮ፡ ዛሬ፡ በምድር ላይ ካሉት የዓለም መንግሥታት ሹሉ፡ ቀዳሚ በኾነው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓተ መንግሥት ዘንድ፡ ከፈጣሪ የታዘዙ መመሪያዎችና ዐበይት ተግባራት ኾነው፡ እየተሠራባቸው፤ እስከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ድረስ፡ “ማኅበር” በሚለው አቋም፤ በተለይም፡ በአኩረት ጽዮን አስተዳደር፡ በአብነትና በሕያው ቅርስነት፡ በይፋ ሲካኼዱ ኖረዋል። የዛሬው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ይህን፡ የራሱን ሥርዓት፡ ከቁም ነገር ስላልቆጠረው፡ ንቆ እስከተወውና በትክክለኛው መንገድ እንዳይሠራበት፡ ኾነ ብሎ እስካገለለው ድረስ ማለት ነው።

እንግዲህ ወዲህም፡ ኢትዮጵያዊው፡ ሹሉንም ዓይነት የሰዎች ፍልስፍና፡ ከነፈሊጦቹ ስላየው፤ በሙከራና በመከራም ስላለፈበት፡ ብዙ ጉድለትና ሐሰት ከተገኘበት፡ ከሰዎች የአገዛዝ ፍልስፍናና ፈሊጥ ይልቅ፡ በእግዚአብሔር ሥርዓተ መንግሥት እየተመሩና እየተዳደሩ መኖር፡ የተሻለና የበለጠ፡ መልካም ሕይወትን እንደሚያተርፍ፡ ራሱ አምኖ፡ ሌላውን እንደሚያሳምን አይጠረጠርም፤ ይህም፡ እውን የሚኾነው፡ እንኳንስ ለኢትዮጵያውያን፡ ለሌሎቹ የዓለም ሕዝቦችም ቢኾን፡ ሰዎች፡ እግዚአብሔርንና የእርሱ የኾነውን ሹሉ፡ በእውነት የሚፈልጉ፤ በእውነትም የሚሠሩበት ሲኾኑ ብቻ መኾኑ ሊታወቅ ይገባል።

በዚህ አጭር ሐተታ እንደተብራራው፡ በጾመ ኢትዮጵያ አማካይነት፡ በተጸጸተ ልቦና፡ ወደእግዚአብሔር የሚቀርበው፡ የዚህ ኢትዮጵያዊ ትውልድ የንስሐ ጩኸት፡ አቀራረቡም፤ የሚያስከትለውም ውጤት፡ ከዚያ፡ ከሰውኛው የተለየ እንደሚኾን ግልጽ ነው። አዎን! ኢትዮጵያዊው አቤቱታ፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓት፡ ለእግዚአብሔር፡ በእውነትና በመንፈስ አምልኮ የሚቀርብ ስለኾነ፡ በጽሑፍና በጸጥታ የሚፈጸም እንጂ፡ በጩኸትና በመፈክር፤ በሰልፍና በግርግር የሚካኼድ አይደለም። ኢትዮጵያዊው ሥርዓት፡ “የእናት ምልጃ፡ ፊት አያስመልስ፤ አንገት አያስቀልስ!” እንዲሉ፡ እናት ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም፡ እጆቿን፡ ወደልጇ ዘርግታ፡ ፍላጎቷን፤ ጥያቄዋን፤ ወይም፡ ምስጋናዋን የምታቀርብበትና የምትገልጽበት ሃይማኖታዊ ምግባር ነው፤ ውጤቱ፡ በእምነት የሚጠበቅ፤ በሰዓታት ወይም በቀናት ሳይኾን፡ በቅጽበታት ውስጥ አስደሳች መልስን የሚያስሰጥ ኾኖ፡ ሹሉን-አቀፍ የኾነ፡ መልካም ፍሬን እንደሚያስገኝም አይጠረጠርም።

እማታውቁ ካላችሁ፡ እንድናሳውቃችሁ፡ “አውቀናል!” ብላችሁ፡ ነገር ግን፡ ለማመን ላልፈቀዳችሁ ደግሞ፡ በእግዚአብሔር እውነት፡ እናሳምናችሁ ዘንድ እንድትፈቅዱልን የምንጠይቃችሁ፡ አንድ ቀጥም ነገር አለ፤ እርሱም፡ “እውነተኛ” ኢትዮጵያዊን፡ በየዘመናቱ፡ ከሌላው ሰብአዊ ፍጡር ኹሉ የተለየ አድርገውት፡ በዓለሙ ኅብረተሰብ ዘንድ፡ የዛሬውን የመሰለ ችግርን ከፈጠሩበት ባሕርያቱ መካከል፡ ቀዳሚ ኾኖ የሚጠቀሰውን ይመለከታል፤ ያም፡ ከማይገሠሠው ነጻነቱ ጋር፡ ከፈጣሪው በቀር፡ ሌላ ፍጡርን፤ ሌላ እውቀትን፤ ሌላ ሀብትን እና/ወይም፡ ሌላ ኃይልን፤ በገገርነት ለመቀበል፡ ፈቃደኛ አለመኾኑ ነው።

ለኢትዮጵያዊው፡ በሥጋውም፤ በነፍሱም፤ በመንፈሱም፡ ፈጣሪውና አምላኩ ብቻ ሳይኾን፡ አባቱና ሕይወቱ፤ ንጉሡና ካህኑም፡ “ሞክ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ” በተባለው፡ በመራሔ መንግሥቱ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰውነት የተገለጠው እግዚአብሔር ነው፤ እንዲሁም፡ እናቱና ሃይማኖቱ፤ አገሩና ንግሥቱም፡ “ኢትዮጵያ፡ ታበጽሕ እደዊሃ፡ ኅበ እግዚአብሔር!” የተባላችው፡ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። ከዚህ የተነሣ፡ ማንም ፍጡር፡ ቢወድም፡ ቢጠላም፤ ቢቀበለውም፡ ቢቃወሙም፡ ኢትዮጵያ፡ ጥንትም፤ ዛሬም፤ ለዘለዓለምም፡ ከነሕዝቧ፤ ከነመንግሥቷና ከነምድሩዋ፡ የእግዚአብሔር መኾኗን ማመን ግድ ይኾንበታል።

ደግሞም፡ በአኹኑ ጊዜ፡ በአገር ውስጥም ኾነ በውጭ አገር፡ በእርሻ፤ በንግድ፤ በተግባረ እድ፤ በዘብና በውትድርና፤ በትምህርት፤ በጽሕፈት፤ በምሕንድስና፤ በኪነት፤ በሥነ ጥበብ፤ በድርሰት፤ በሕክምና፤ በዳኝነት፤ በአስተዳደር፤ በክህነትና በአማካሪነት፤ በሌሎችም ሙያዎች ላይ ተሠማርቶ፡ በገጠር፤ በሜዳ፤ በዱር በገደል፤ በብቸኝነት፤ በማይምነት፤ በረኃብ፤ በጥማት፤ በእርዛት፤ በደዌ ሥቃይ፤ በእሥራት፤ በስደት፤ በኅዝንና በድህነት የሚታገለው፡ ብቻ ሳይኾን፡ በከተማ፤ በመንደር፤ በቤት፤ በትዳር፤ በሥራ፤ በነጻነት፤ በጥጋብ፤ በምቹት፤ በጤንነት፤ በደስታ፤ በምሁርነትና በሥልጣን የተደላደለው ጭምር፡ “ኢትዮጵያዊ ነኝ!” ካለ፡ ራሱን፡ ለዚህ፡ ለኢትዮጵያዊው፡ የእግዚአብሔር ልጅነት፤ ለመንግሥቱም ዜጋነት፤ ወራሽነትና አገልጋይነት፡ ማብቃት ይኖርበታል።

ታዲያ፡ “ዘለዓለማዊ ነጻነትን ካጎናጸፈኝ፡ ከእግዚአብሔር፡ በመልኩ በመፈጠሬ፤ ከመንፈሱም በመወለዴ፡ ፍጡሩና ልጁ፤ የመንግሥቱም አገልጋይ፤ ዜጋና ወራሽ ኾኜ፡ በእርሱ ፈጣሪነትና አምላክነት፤ አባትነትና ንጉሥነት፤ በቅድስት እናቱም፡ በድንግል ማርያም፡ እናትነትና ሃይማኖትነት፤ አገርነትና ንግሥትነት ከመኖር በቀር፡ ለሌላ ባዕድ አልገዛም!” አስብሎ የሚያስጨክን፤ ይህን፡ የማይናወጅና የማይበገር ባሕርይን፡ ይኼ ኢትዮጵያዊ፡ ከቶ፡ ከየት አገኘው? ከፈጣሪውና ከወላጆቹ፡ በተፈጥሮና በቃል ኪዳን ስለተቀበለውና ስለወረሰው አይደለምን? አዎን! እውነታው፡ ይህ ነው።

እያንዳንዳችን፡ ኢትዮጵያዊነትን፡ እንዲህ፡ በነፍስ ወከፍ የተቀበልነውና የወረሰነው፡-

፩ኛ፡ በቀጥታ፡ ከእግዚአብሔርና ከወላጆቻችን ከኾነ።

፪ኛ፡ ለእየራሳችን፡ በየግላችን፡ እንኖረውና እንጠቀምበት ዘንድ። እንገለገልበትና እናገለግልበትም ዘንድ ከኾነ።

፫ኛ፡ አኹንና ወደፊት፡ ሠርተንበት፤ የአገልግሎትና የንስሐ ፍሬንም አፍርተንበት የተገኘን ስለመኾኑ፡ እያንዳንዳችን፡ በየሕሊናችን፤ በወገናችንና በእግዚአብሔር ዘንድ፡ በነፍስ ወከፍ የምንጠየቅበት ከኾነ፡ ይህ፡ “ጸመ ኢትዮጵያ”፡ ለኹሉ የሚበጀውን ጣፋጭ ፍሬ ሊያበረክት ይበቃ ዘንድ፡ በትክክለኛው የእውነትና የመንፈስ ቅዱስ አምልኮ እንዲፈጸም የማድረግ ኃላፊነት፡ የየራሳችን መኾኑን ማወቅና ማረጋገጥ አለብን።

ይህን ጸም፡ በእኛ እውነተኛነትና በመንፈስ ቅዱስ አምልኮችን ጸንተንና ተመርተን፡ እንዲህ ባለው፡ ሃይማኖታዊ ሥርዓት ኾነን ከፈጸምነው፡ ትንግርታዊ ውጤቱን ልናገኘው ይቻላል። አዎን! የኃጢአታቸው ጽዋ ሞልቶ፡ ሊጠፉ በቀረቡት፡ የሰዶምና የገሞራ ከተሞች ውስጥ፡ አሥር ጻድቃን ቢገኙ፡ ከተሞቹ እንደማይጠፉ፡ እግዚአብሔር፡ ለወዳጁ፡ ለአብርሃም አረጋግጦለት እንደነበረ ይታወሳል፤ አኹንም፡ ፈጣሪ፡ በዚህ ጸም ምክንያት፡ ምናልባት፡ እያንዳንዳችንን፡ “ከአሥሩ ጻድቃን መካከል፡ እንደአንዱ ቆጥሮ፡ የቃል ኪዳን አገሩን፡ ኢትዮጵያንና የቃል ኪዳን ሕዝቡን ኢትዮጵያውያንን ይታደጋቸው። ከመጥፋትም ያድናቸው ይኾናል!” ብለን በማመን ብንጸመው፡ ይሠራልናል። (ዘፍጥ. ፲፰፥ ፳፪-፴፪።)

እንግዲህ፡ በዚች በሦስት ቀኖች “ጸመ ኢትዮጵያችን”፡ “ይህ ትውልድ፡ በሃይማኖት ተስፋ የሚጠብቀውን፡ ይህን የመሰለውን፡ መልካም ፍሬ ያስገኛለት ዘንድ፡ ምን ማድረግ አለበት?” ለሚለው ጥያቄ፡ መልሱን፡ እያንዳንዱ የትውልዱ አባል እንዲሰጥ ይጠበቅበታል፤ ይኸውም፡ “ራሴን፡ ከእግዚአብሔር ሕይወት ለይቼ ካጠፋሁበት አኗኗሪና ለሞት ከዳረግሁበት አስተሳሰቤ፡ አስቀድሜ፡ በእውነተኛ ንስሐ መልሼ ላዘጋጀው ይገባኛል!” የሚለው ነው፤ እንደነነዌ ሰዎች፤ ወይም፡ ከሕመሙ ለመዳን፡ በግድ፡ መራራ መድኃኒትን መውሰድና ከባድ ሕክምናን መቀበል እንዳለበት ጽኑ በሽተኛ ማለት ነው። አዎን! መሥዋዕትነትን፡ እንዲህ ለመክፈል፡ በቆራጥነት መዘጋጀት፡ ለእያንዳንዱ የትውልዱ አባል፡ አይቀሬ ግዳጅ መኾኑ መታወቅ ይኖርበታል። ትውልዱ፡ ከዚህ ግብ ለመድረስ፡ ይቻለው ዘንድ፡ የሚከተለውን፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ቃል አስተውሎ ይፈጽመው ዘንድ፡ ይኸው ተጠቅሶለታል፡-

ይህም ቃል፡ ገናናውና ዘለዓለማዊው፡ ኢትዮጵያዊ መሪዎችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ራሱን፡ እንደይቅር ባዩ ርኅሩኅ አባት፤ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታቸው ጸንተው የሚገኙትን ወገኖች፡ እንደታላቁ ልጅ፤ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ሃይማኖቱን፡ በዓመፅ የካደውን፡ ይህን የዛሬውን የኢትዮጵያ ትውልድ ደግሞ፡ እንደአጥፊው ታናሹ ልጅ አስመስሎ፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት፡ በምሳሌ የነገረን ነው፤ ስለዚህ፡ በንስሐ ለመመለስ “እምቢ!” ያለው፡ የዚህ ትውልድ አባል የኾነ ኹሉ፡ እየራሱን፡ በዚያ፡ በታናሹ አጥፊ ልጅ ቦታ በማስቀመጥ፡ መልእክቱን፡ በየግሉ ተቀብሎ፡ በአርአያነቱ ሊጠቀምበት ይገባል።

“አንድ ሰው፡ ኹለት ልጆች ነበሩት፤ ከእነርሱም፡ ታናሹ፡ አባቱን፡ 'አባቴ ሆይ! ከገንዘብህ፡ የሚደርሰኝን፡ ከፍለህ ስጠኝ!' አለው።

“አባቱም፡ ከፍሎ ሰጠው።

“ከጥቂት ቀን በኋላም፡ ያ፡ ትንሹ ልጅ፡ ገንዘቡን ኹሉ ሰብስቦ፡ ወደሩቅ አገር ገደደ። በዚያም፡ በመዳራት (በመሸታ ቤት በመደሰት)፡ ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ፡ ጨረሰ!

“ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ በጨረሰበት ጊዜም፡ በዚያ አገር፡ ጽኑ ረኃብ መጣ! እርሱም፡ ፈጽሞ ደኸየ። ገደም፡ ከዚያ አገር ሰዎች፡ ለአንዱ ተቀጠረ።

“ቀጣሪውም፡ አሳማዎችን ይጠብቅ ዘንድ፡ ወደእርሻው ቦታ ሰደደው። እዚያም፡ አሳማዎቹ በልተው ከሚተርፋቸው አሠር ለመመገብ እስከመፈለግ ድረስ ተራብ፤ ነገር ግን፡ ያንንም እንኳ፡ የሚሰጠው አላገኘም።

“በዚህ ጊዜ፡ ወደልቡ ተመልሶ፡ እንዲህ ሲል አሰበ፡- "በአባቴ ቤት፡ እህል የሚተርፋቸው፡ አገልጋዮችና ደሞዝተኞች ስንቶች ናቸው? እኔ ግን፡ እዚህ፡ በረኃብ ልሞት ነው። ስለዚህ፡ አኹኑኑ ተነሥቼ፡ ወደአባቴ እኼዳለሁ፤ እንዲህም እለዋለሁ፡- 'አባቴ ሆይ! እኔ፡ በሰማይም፥ በፊትህም በድያለሁ፤ እንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ!" ተነሥቶም፡ ወደአባቴ ገደደ።

“አባቱም፡ ገና ከሩቅ ሲያየው፡ ራራለት፤ ሮጦ፥ አንገቱንም አቅፎ ሳመው።

“ልጁም፡ "አባቴ ሆይ! በሰማይም፥ በፊትህም በድያለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ብቻ፡ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ።" አለው።

“አባቱም፡ አገልጋዮቹን፡ እንዲህ አላቸው፡- "ከኹሉ የተሻሉትን ልብሶች፡ ቶሎ አምጡና፡ አልብሱት! ለጣቱ፡ ቀለበት፥ ለእግሩም ጫማ አድርጉለት! የሰባ ፍሪዳም አውጡና እረዱ! እንብላ! ደስም ይበለን! ይህ ልጄ ሞቶ ነበር፥ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ነበር፥ ተገኝቷልና።" ደስም ይላቸው ነበር። (ሉቃ. ፲፭፥ ፲፩-፳፬።)

አዎን! የዚህ ትውልድ የኢ-ሃይማኖታዊ ክፉ ግብር፡ አባሪ ተባባሪ የኾኑ ኢትዮጵያዊና ኢትዮጵያዊት ኹሉ፡ በዚህ ጾመ ኢትዮጵያችን አማካይነት፡ እንደዚህ፡ እንደታናሹ አጥፊ ልጅ፡ ከክህደትና ከዓመፅ፥ ከአመንዝራነትም ኃጢአታቸው፡ ከልብ ተጸጽተው፡ በእውነተኛ ንስሐ ሊመለሱ ይገባቸዋል፤ ይህን ካደረጉ፡ የፈጣሪያቸውን ይቅርታና ምሕረት፡ ያለጥርጥር እንደሚያገኙ፡ ይህ መለኮታዊ ቃል ያረጋግጥላቸዋል።

የኢትዮጵያዊነታችን መገለጫና መታወቂያ ከኾኑት፡ ከሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት መካከል፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም የተቀዳጀነው፥ እኛም፡ በቅዱስ ቍርባን፡ ዘወትር የምናጸናው የቃል ኪዳን ማኅተም፡ ኪዳነ ምሕረት ነው። ይህንንም፡ በየዓመቱ፥ ዘንድሮም፡ ከዚች “ጾመ ኢትዮጵያ” ቀጥሎ ባለው፡ በወርኃ የካቲት፡ በ፲፯ኛው ቀን፡ በታላቅ የኢትዮጵያዊነት ስሜት በምናከብራት፡ የኪዳነ ምሕረት በዓላችን፡ እስከዛሬ፡ ለዓለሙ ኹሉ፡ በአዋጅ ስናሳውቅ ኖረናል፤ ዛሬም እናሳውቃለን።

በመጨረሻ፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ምሕላችንን፡ ቸሩ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስና ቅድስት እናታችን ድንግል ማርያም፡ ይቀበሉልን ዘንድ፡ ለምንጠብቀው መልካም የድል ፍሬም ልናበቃው ይቻላን ዘንድ፡ እያንዳንዳችን፡ በእውነተኛው የኢትዮጵያዊነት የአምልኮ መንፈስ ኾነን፡ ልናቀርበው፡ ቅዱስ ቊርባንንም በመቀበል ልንፈጽመው እንደሚገባን፡ እስካኹን ከተሰጠው ማብራሪያ፡ በሚበቃ የተገነዘባችሁት ይመስለናል።

እንዲህ ከኾነ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን ምንነት፡ አስቀድመን፡ ለየራሳችን፡ በትክክልና በግልጽ ማወቅ፡ ቀጥለን፡ ለእግዚአብሔርና ለሌላው ሰብአዊ ፍጡር፡ ማሳወቅ አለብን፤ ይልቁንም፡ ያለንበት ዘመን፡ እጅግ አሳሳችና አደናጋሪ በመኾኑ፡ የዚህ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን፡ እውነተኛነቱን ብቻ ሳይኾን፡ ከማናቸውም ዓይነት ሰብአዊ ስሕተትና ሰይጣናዊ ሐሰት ሳይቀር፡ የጠዳና የጠራ፡ ፍጹም መለኮታዊና ንጹሕ ኢትዮጵያዊ መኾኑንም፡ ማረጋገጥ ግድ ይኾንብናል። ይህን የመሰለውን ጥንቃቄ እናደርግ ዘንድ፡ ያለፍንበትና የምንገኝበት መከራ፡ አስተምሮናል።

ስለዚህ፡ በዚህ ረገድ ያለውን ፍላጎታችንን ሊያሟሉልን የሚችሉ፡ አራት የኢትዮጵያውያን መመሪያ ክታቦች፡ ግእዙ ብቻ ሳይኾን፡ ኢትዮጵያኛውና እንግሊዝኛው ቅጂዎች ጭምር፡ ከዚህ መልእክት ጋር ተያይዞ፡ ከነዜማው በቀረበው፡ የጾመ ኢትዮጵያ ሥርዓተ ጸሎት ውስጥ ታገኟቸዋል። እነዚህ ጽሑፎች፡ የኢትዮጵያዊነትን መሥፈርቶች ያካተቱና በጸሎት መልክ የተዘጋጁ፡ እግዚአብሔር፡ እንደተስፋ ቃሉ፡ በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ልብ ላይ የጻፉቸውንና በየልቦናው ውስጥ ያሳደራቸውን ቅዱሳት ኪዳናት የያዙ ናቸውና፡ በማስተዋልና በማተኮር ተጠቀሙባቸው።

ደግሞም፡ በዚህ መልእክት ውስጥ ስለተጠቀሱት ቁም ነገሮች፡ በበለጠ ለማወቅና በዝርዝር ለመረዳት፡ ከዚህ የሚከተሉትን መጻሕፍት፡ በኢትዮጵያና በውጭ አህጉራት አብያተ መጻሕፍትና መደብሮች፡ ወይም፡ በዚህ፡ በአገልግሎታችን የጎዋ ሰሌዳችን ላይ በተጻፉት አድራሻዎች በኩል፡ ልታገኟቸውና ልትመለከቷቸው ይቻላል። እነዚህም፡- “ኢትዮጵያዊው፡ በማንነቱ ፍለጋ!”፤ “ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!” Ethiopia: The Classic Case እና “ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት”፡- “አንደኛ መጽሐፍ”፤ “ኹለተኛ መጽሐፍ”፤ “ሦስተኛ መጽሐፍ”፤ እንዲሁም፡ “ምሥራች፡ ከእናት ኢትዮጵያ! ለኢትዮጵያ ልጆች፤ ስለኢትዮጵያዊነት።” የተባሉት ናቸው።

እነዚህ መጻሕፍት፡ ለበርካታዎቹ የዘመኑ ጥያቄዎች፡ የሰውኛውን የ“እውነት” አቀራረብ ፈሊጥ በመከተል ሳይኾን ፡ የእግዚአብሔር በኾነችው፡ መለኮታዊት እውነት ላይ በተመሠረተ፡ ቀጥተኛነትና ግልጽነት፡ ትክክለኛችን መልሶች የሚሰጡ ናቸው። ከጥያቄዎቹም መካከል፡ እንዲህ የሚሉ ይገኛሉ፡-

“ኢትዮጵያ ማን ናት? ኢትዮጵያዊው ማን ነው? ኢትዮጵያዊነትስ ምንድር ነው? እኔ ማን ነኝ? እግዚአብሔር ማን ነው? ባልንጀራዬስ ማን ነው? የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ኹኔታ፡ እስከ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. ድረስ፡ እንዴት ነበር? ከዚያ በኋላና እስካኹን ያለውስ እንዴት ነው?

“በ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. የደረሰውን ታላቅ ውድቀትና ጥፋት ያመጣው ጠንቅ፡ በእርግጥ ምንድር ነው? ከኹሉም በላይ፡ ለዛሬውና ለወደፊቱ፥ ለጠቅላላውም የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ችግር፡ ፍጹሙና ዘለዓለማዊው መፍትሔ፡ ከቶ ምንድር ነው?”

ይህ መልእክት፡ በማናቸውም ዓይነት መስመርና መልኩ የሚደርሳችሁ ኹሉ፡ እያንዳንዳችሁ፡ በኢትዮጵያዊነታችሁ፡ ራሳችሁ ተቀብላችሁ፡ እንድትፈጽሙት ብቻ ሳይኾን፡ ዓቅማችሁ በፈቀደ መጠን፡ ለሌሎችም እንድታስተላልፉት ያስፈልጋል። ለዚህም፡ በሥጋና በነፍስ፥ በመንፈስም፡ ኃላፊነትና አደራ፥ ተጠያቂነትም እንዳለባችሁ፡ ልታውቁት ይገባል፤ ይህን ኃላፊነት፥ አደራና ተጠያቂነት የተቀበላችሁትም፡ ከሰው ሳይኾን፡ ከመክሊቶቹ ባለቤቶች፡ ከአምላካችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስና ከእናታችን ድንግል ማርያም ስለኾነ፡ በፊታቸው በምትቀርቡበት ጊዜ፡ ከፍሬው፥ ወይም፡ ከትርፉ ጋር እንድታስረክቧቸው የሚጠይቋችሁ፡ እነርሱ መኾናቸውን፡ የተገነዘባችሁት ይመስለናል።

የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ማሳሰቢያ የኾነው፡ ይህ መልእክት ደርሷችሁ፡ ጾሙን፡ ለመፈጸም ፈቃደኞች ከኾናችሁ፡ እያንዳንዳችሁ፡-

፩ኛ፡ የመንፈስ ቅዱስ ወገን መኾናችሁን፡ በይፋ መመስከራችሁ ነው፤ ይህም፡ በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ምልክት እያማተባችሁ፡ “በስመ እግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፥ በቅድስት ሥላሴ፡ እንዘ አአምን፥ ወእትመኅፀን፤ እክሕደክ ሰይጣን! በቅድመ ዛቲ፡ እምየ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ እንተ ይእቲ፡ ስምዕየ ማርያም ጽዮን፤ ለዓለም ዓለም።” ማለትም፡ “ልዩ በኾነች ሦስትነት፡ አንድ አምላክ በኾነው፡ በእግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ ስም አምኜና ተማጽኜ፡ እናቴና መጠጊያዬ፥ ምስክራፍ ቤተ ክርስቲያኔ በኾነችው፡ በቅድስት ድንግል ማርያም ፊት፡ አንተን ሰይጣንን ክጄሃለሁ! ለዘለዓለሙ።” ብላችሁ በምትጀምሩት ጸሎታችሁ ይታወቃል፤

፪ኛ፡ እውነተኛ ኢትዮጵያዊነታችሁን፡ በገሃድ ማረጋገጣችሁ ነው፤ ይኸውም፡ በዚህ ድርጊታችሁ፡ ፈጣሪያችሁን፡ ከነእናቱ፡ ማስደሰታችሁ፥ የየግላችሁን ኢትዮጵያዊ ግዳጅም፡ መወጣታችሁ ነውና፡ በጾሙ ማብቂያ ጊዜ፡ ረክታችሁ፡ እየራሳችሁን ደስ ብሏችሁ ታገኙታላችሁ።

መሐሪው ፈጣሪያችን፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ምግባራችንን በሰላም አስፈጽሞ፡ የቃል ኪዳናችን ፍሬ የኾነውን፡ ምሕረቱን ለምናከብርባት፡ ለየካቲቷ ፲፮ ቀን በዓላችን ያብቃን!

+ + + + + + +